

PROBLEM 1

♠	A 4 3
♥	A 10 4 3
♦	A K 4
♣	A K 7
N W E S	
♠	K D W 10 9 2
♥	---
♦	10 5 3 2
♣	10 6 5

Kontrakt 6♣. Wist ♥8 (naturalny). Gracz E otworzył 3♥.

Rozwiązanie

	♠ A 4 3 ♥ A 10 4 3 ♦ A K 4 ♣ A K 7	
♠ 8 7 5 ♥ 8 6 ♦ D W 8 7 6 ♣ D 8 3	N W E S	♠ 6 ♥ K D W 9 7 5 2 ♦ 9 ♣ W 9 4 2
	♠ K D W 10 9 2 ♥ --- ♦ 10 5 3 2 ♣ 10 6 5	

Motyw – możliwość rozgrywki na „odwroconą rękę”, зда́жа się częściej niż myślisz.

Lewa1,2) as kier – zrzucamy trefla, kier przebity ♠9 (może kiery 8-1)

3,4) ściągamy dwa razy piki – figurami z ręki. Niestety piki 3-1 z trójką u N.

5,6,7) trzy razy trefle, przebijamy ♠2.

8,9) karo do stołu i kier przebity.

9,10) ponawiamy operację i ciężka praca owocuje 12 lewami.

Pokój zamknięty, kontrakt 6♣, +980 dla przeciwników.

Zagrałeś na odwróconą rękę - remis.

Nie. -14 IMP.

PROBLEM 2

LIS PŁOSZY ZWIERZYŃĘ

Spłoszona zwierzyna traci głowę i wykonuje nerwowe ruchy.
Licytacja skończyła się szybko.

West	North	East	South
			1 ♦
4 ♠	pas	pas	pas

	N W E S	♠ 7 2 ♥ A D 9 7 ♦ 7 6 3 ♣ K 9 7 5
♠ K 5 ♥ K 10 ♦ A D W 10 4 ♣ W 10 8 2		

Wist ♦9 (naturalny). Pobiłeś asem i odwróciłeś ♦D.

Po wzięciu lewy na króla karo, rozgrywający zagrał waleta kier na impas. Partner zasignalizował parzystą ilość kierów. Bierzesz królem, ściągasz karo i liczysz do trzynastu. Trzy kara, trzy kiery i siedem pików. Zadowolony z wykonanej pracy, grasz karo w potrójny renons.

Oto całe rozdanie:

	♠ 9 3 ♥ 8 6 4 2 ♦ 9 8 ♣ A D 6 4 3	
♠ A D W 10 8 6 4 ♥ W 5 3 ♦ K 5 2 ♣ ---	N W E S	♠ 7 2 ♥ A D 9 7 ♦ 7 6 3 ♣ K 9 7 5
	♠ K 5 ♥ K 10 ♦ A D W 10 4 ♣ W 10 8 2	

Broniłeś dobrze, a jak spisze się lis? Do waleta kier, bez wahania dołoży dziesiątkę. Spłoszony rozgrywający, obawiając się przebitki kierowej, zgra asa pik i odda lewę na króla. Teraz lis ściągnie karo i odejdzie karem (nie

treflem, gdyż zdradziłby lokalizację asa trefl).
 Czy w końcu doczekamy się na lewą kierową? Prawdopodobnie.
 Dlaczego rozgrywający zagrał waleta kier, a nie blotkę do damy?
 Chciał podwójnie impasować kiera.
 Interesujące są wariacje na temat.
 Wyobraźmy sobie nieco inny układ.

	♠ 9 3 ♥ K 6 4 2 ♦ 9 8 ♣ A D 6 4 3	
♠ A D W 10 8 6 4 ♥ W 5 3 ♦ K 5 2 ♣ ---	N W E S	♠ 7 2 ♥ A D 9 7 ♦ 7 6 3 ♣ K 9 7 5
	♠ K 5 ♥ 10 8 ♦ A D W 10 4 ♣ W 10 8 2	

Tu także powinienś zrzucić dziesiątkę kier. Dołożenie ósemki kier zapewne doprowadzi do realizacji 11 lew.

PROBLEM 3

LIS NIE PRÓŻNUJE

Znacie – znamy, to posłuchajcie.
 Turniej par, obie przed, rozd. S.

West	North	East	South
			1 BA
pas	4 ♥ (transfer)	pas	4 ♠
pas	pas	pas	

♠ K W 10 7 6 4 ♥ 5 2 ♦ A 8 ♣ W 9 3	
N W E S	♠ A D ♥ W 10 9 7 ♦ 6 5 4 ♣ A D 8 2

Wist ♦D. Rozgrywający pobił królem w ręce i zagrał pika do waleta.
 Zgarnąłeś lewą damą i zabrałeś się do analizy.
 Policzyłeś do czterdziestu – wszystkie pozostałe honory posiada **W**.
 Zagrałeś asa trefl i trefla. Rozgrywający zdecydował się pobić królem i zrzucił trefla na kiera.
 Banalne rozdanie.

Oto pełny diagram rozdania:

	♠ K W 10 7 6 4 ♥ 5 2 ♦ A 8 ♣ W 9 3	
♠ 9 5 ♥ 8 6 4 ♦ D W 10 7 2 ♣ 6 4 3	N W E S	♠ A D ♥ W 10 9 7 ♦ 6 5 4 ♣ A D 8 2
	♠ 8 3 2 ♥ A K D 3 ♦ K 9 3 ♣ K 10 7	

Lis już w pierwszej lewie zorientował się, że poza sekwensem karowym, partner nie posiada już nic. Standardowa obrona nie prowadzi do sukcesu.

W drugiej lewie lis pobił waleta pik, nie damą ale asem. Był to klasyczny manewr zwany strip- teasem. Czy istniało ryzyko utraty lewy? Oczywiście, gdyby **W** posiadał cztery atuty, to lis zamieniłby się w barana.

Kontynuacja była podobna, as trefl i trefl. West pobił królem, zrobił „claim” mówiąc – impasuję pika, trefla zrzucam na kiera. Wbrew pozorom, rozgrywający nie miał oczywistej gry. Podział kierów 5-2 zdarza się częściej niż strip-tease.

PROBLEM 4

PODSTĘPNY LIS (1)

Mieć wpływ na wyobraźnię ludzi – o tym marzą wszyscy politycy na świecie. Kształtować wyobraźnię rozgrywającego – to zadanie dla lisa.

Licytacja ujawniła układ 5♠-4♥ u **W**.

West	North	East	South
1 ♠	pas	2 ♣*	pas
2 ♥	pas	2 ♠	pas
4 ♠	pas...		

*– waiting game forcing.

♠ 8 5	
♥ K 3 2	
♦ W 10 7 6 3	
♣ W 10 9	
N W E S	♠ A K W ♥ 7 5 2 ♦ K D 4 ♣ D 5 4 2

Wist ♣W. Utrzymujesz się przy lewie. Trzecią rundę trefli W przebija.
Ściąga trzy razy atuty, pozbywasz się błotki karo. Rozgrywający podwójnie impasuje kiery.
Już bardziej banalnego rozdania, być nie może.
Cztery ręce:

	♠ 8 5	
	♥ K 3 2	
	♦ W 10 7 6 3	
	♣ W 10 9	
♠ D 10 9 7 6 ♥ A W 10 3 ♦ A 8 ♣ 6 3	N W E S	♠ A K W ♥ 7 5 2 ♦ K D 4 ♣ D 5 4 2
	♠ 4 3	
	♥ D 9 4	
	♦ 9 5 2	
	♣ A K 8 7	

Lis do trzeciego pika, zrzuca kiera. Niewinna zrzutka, ale wyobraźnia rozgrywającego zaczyna pracować.

Układ może przedstawiać się tak:

	♠ 8 5 ♥ K D 3 2 ♦ W 10 7 6 ♣ W 10 9	
♠ D 10 9 7 6 ♥ A W 10 3 ♦ A 8 ♣ 6 3	N W E S	♠ A K W ♥ 7 5 2 ♦ K D 4 ♣ D 5 4 2
	♠ 4 3 ♥ 9 4 ♦ 9 5 3 2 ♣ A K 8 7	

W tym przypadku pozbycie się kiera jest niemal automatyczne, choć jak się okaże za chwilę – niezwykle groźne (dla obrońców)

W przebija trefla (dokładamy karo), zostają ściągnięte trzy kara i zagrany kier do dziesiątki z triumfującą miną.

A rzeczywista końcówka będzie nieco inna, niż to sobie wyobraził przeciwnik.

	♠ --- ♥ K 3 ♦ 7 ♣ ---	
♠ --- ♥ A W 10 ♦ --- ♣ ---	N W E S	♠ --- ♥ 7 5 2 ♦ --- ♣ ---
	♠ -- ♥ D 9 4 ♦ --- ♣ ---	

Trzeba przyznać, że pozbycie się kiera jest niezwykle trudne i wymaga przełamania oporów związanych z rutyną. Mamy pięć kar zupełnie niepotrzebnych. Brydż XXI wieku będzie wymagał od obrońców umiejętności wyobrażenia sobie tego, co może wyobrazić sobie rozgrywający.

PROBLEM 5

PODSTĘPNY LIS (2)

*Zbytńia chytróść nierzadko daje się we znaki
Choć znasz tysiączne fortele
Tracisz czas po próżnicy, a zyskasz niewiele
Lepiej znać jeden dobry, niż sto lada jakich.
Jean de La Fontaine „Bajki”*

Licytacja udzieliła sporo informacji o ręce rozgrywającego.

West	North	East	South
1 BA	pas	2 ♣	pas
2 BA*	pas	3 ♦ **	pas
3 ♥	pas	4 ♥	pas
pas	pas		

* - obie starsze czwórki

** - transfer

N W E S	♠ 10 6 5
	♥ D W 9 8
	♦ A K W
	♣ W 5 3
♠ 9 4	
♥ 7 5 4 2	
♦ 9 6 5	
♣ D 10 9 2	

Wist: A♠, K♠, Q♠, 2♠, rozgrywający przebił damą kier. Zrzuciłeś trefla i karo.
Następnie W ściągnął cztery razy atuty i wykonał impas damy karo.
Banalne rozdanie w pełnej okazałości.

	♠ A K D 2 ♥ 3 ♦ D 7 4 3 ♣ 8 7 6 4 2	
♠ W 8 3 2 ♥ A K 10 6 ♦ 10 8 2 ♣ A K	N W E S	♠ 10 6 5 ♥ D W 9 8 ♦ A K W ♣ W 5 3
	♠ 9 4 ♥ 7 5 4 2 ♦ 9 6 5 ♣ D 10 9 2	

Lis do trzeciego pika pozbył się trefla, ale gdy rozgrywający przebił czwartą rundę pików, damą kier, rozpoczął dzieło kreowania wyobraźni rozgrywającego. Wykonał podbitkę atutem. **W** rozpoczął atutowanie i przekonał się o podziale 4-1. Zadał sobie pytanie – jakie były powody podbitki?

Obrońca zapewne chciał chronić się przed przedwczesnym przymusem.

Doszło do końcówki:

	♠ --- ♥ --- ♦ ? 7 4 ♣ 8 7 6	
♠ --- ♥ A ♦ 10 8 2 ♣ A K	N W E S	♠ --- ♥ --- ♦ A K W ♣ W 5 3
	♠ --- ♥ --- ♦ ? 6 5 ♣ D 10 9	

Rozgrywający na ostatniego kiera, efektownie zrzucił waleta karo.

Rzeczywiście, gdyby lis posiadał dwie młodsze damy, znalazłby się w krzyżowym przymusie.

PROBLEM 6

PODSTĘPNY LIS (3)

*Już był w ogródku, już witał się z gąską;
Kiedy skok robiąc wpadł w beczkę wkopaną,
Gdzie wodę zbierano;*

Licytacja:

West	North	East	South
	1 ♥	pas	pas
1 BA*	2 ♥	2 BA	pas
pas	pas		

* - 12-15 PC

♠ A K 5	
♥ K 9 8 7 4 3 2	
♦ D 7	
♣ 9	
N W E S	♠ 9 7 4 ♥ D 10 5 ♦ A 9 4 3 ♣ K W 3

Wist ♥7 - partner dołożył szóstkę i rozgrywający skasował lewę na waleta. Zagrał trefla do króla, partner pobił asem i wymaszerował w 6♣.

Podłożoną dziesiątkę pobiłeś królem i wyrobiłeś sobie kiery. Rozgrywający ściągnął waleta i damę trefl.

Pozbyłeś się pika i kiera. W zgrał asa i króla karo i zadeklarował osiem lew.

Oto całe rozdanie:

	♠ A K 5	
	♥ K 9 8 7 4 3 2	
	♦ D 7	
	♣ 9	
♠ D W 10 ♥ A W ♦ K W 6 5 ♣ D 6 4 2	N W E S	♠ 9 7 4 ♥ D 10 5 ♦ A 9 4 3 ♣ K W 3
	♠ 8 6 3 2	
	♥ 6	
	♦ 10 8 2	
	♣ A 10 8 7 5	

Lis roztropnie przekazał rozgrywającemu fałszywy obraz rozdania.

Do dwóch lew treflowych pozbył się dwóch dobrych kierów, a zatrzymał zupełnie zbędną blotkę pik. Trzy forty kierowe wystarczały do obłożenia kontraktu. Gdyby partner posiadał waleta karo, to taka obrona prowadziła do wpadki bez jednej, zamiast bez dwóch

West odczytał układ lisa jako: 2♠-7♥-3♦-1♣

To prawda, że zrzutki wskazywały na taką rękę N:

♠ A K

♥ K 9 8 7 4 3 2

♦ D 8 7

♣ 9

Damę karo licytacja raczej zlokalizowała w ręce N.

Trudno się dziwić, że West zagrał króla i waleta karo licząc na drugą dziesiątkę u S. Wpadka bez jednej, była nagrodą za mądrą obronę.

PROBLEM 7

PIES PRZEWODNIK

Odbieraj partnerowi złudzenia.

Turniej par.

	♠ 10 8 ♥ 8 4 3 ♦ D 10 8 7 4 2 ♣ W 4	
♠ ♥ ♦ ♣	N W E S	♠ W 5 3 ♥ A D W 5 ♦ W 6 ♣ D 10 9 7

West	North	East	South
1 ♥	pas	2 BA*	3 ♥**
3 BA	pas	4 ♥	pas
pas	pas		

* - inwit z fitem

** - 5-5 piki i młodszy

Wist ♠10. Partner bierze lewą na króla, ściąga asa pik i gra ♠4. W dokłada kolejno ♠7, 9, D. Zaplanuj obronę.

Pełny rozkład:

	♠ 10 8 ♥ 8 4 3 ♦ D 10 8 7 4 2 ♣ W 4	
♠ D 9 7 ♥ K 10 9 6 2 ♦ A K 5 ♣ A 2	N W E S	♠ W 5 3 ♥ A D W 5 ♦ W 6 ♣ D 10 9 7
	♠ A K 6 4 2 ♥ 7 ♦ 9 3 ♣ K 8 6 5 3	

Wist ♠10. Partner bierze lewę na króla, ściąga asa pik i gra ♠ 4. **W** dokłada kolejno ♠ 7, 9, D.

Wniosek – partner nie ma nic w karach, a w treflach króla.

Z czego to wynika:

a) z manewrowania honorami pikowymi (najpierw król, potem as).

b) z zagrania do przebitki ♠ 4 z układu ♠ 642.

Jest to technika nieśmiałego wskazywania wartości treflowej.

Wszyscy testowani obrońcy pasywnie odchodzili w atu w czwartej lewie. Jest to typowy błąd polegający na lekceważeniu problemów partnera. Z licytacji wynika, że **W** ma rękę zrównoważoną (5332).

Pasywne czekanie na lewę treflową postawi obrońcę **S** przed sporym problemem.

W czwartej lewie rozgrywający utrzyma się w stole i zagra damę trefl. Pobicie jej królem, nie jest wcale oczywiste.

Wyobraźmy sobie nieco inny układ:

	♠ 10 8 ♥ 8 4 3 ♦ K 10 8 7 4 2 ♣ 4 2	
♠ D 9 7 ♥ K 10 9 6 2 ♦ A D 5 ♣ A W	N W E S	♠ W 5 3 ♥ A D W 5 ♦ W 6 ♣ D 10 9 7
	♠ A K 6 4 2 ♥ 7 ♦ 9 3 ♣ K 8 6 5 3	

W tej sytuacji pobicie damy trefl królem pozwoli rozgrywającemu na pozbycie się dwóch kar.

Istnieje przesłanka, że to gracz **N** posiada waleta – nie zagrał w czwartej lewie w trefla. Widocznie się czegoś obawiał, ale odejście w atu jest z drugiej strony, dosyć automatyczne.

W oryginalnej wersji tylko zagranie w karo (spod damy) stuprocentowo wyjaśnia sytuację. Pozbawia obrońcę **S** złudzeń, co do posiadania przez **N** lewy karowej.

Jak rozegrasz?

Autor: **Krzysztof Martens**

PROBLEM 8

Martin Hoffman

CZY TO JEST PRZYMUS?

W mojej, pierwszej książce opisałem rozdanie, w którym rozgrywający wychodzi w boczny kolor i przebija w rękę wymuszając na obrońcy "fatalną" zrzutkę. Czy jest to przymus? Nie wiem, ale na pewno jest to najbardziej atrakcyjny i najmniej zrozumiały sposób rozgrywki.

	♠ A W 9 ♥ W 3 2 ♦ 9 5 4 3 ♣ K W 2	
♠ 5 4 3 ♥ 10 4 ♦ D W 8 7 ♣ 8 7 6 5	N W E S	♠ 7 2 ♥ A D 9 8 7 6 5 ♦ 2 ♣ A 4 3
	♠ K D 10 8 6 ♥ K ♦ A K 10 6 ♣ D 10 9	

W trakcie brydża robrowego miałem karty S. Byliśmy po partii i licytacja przebiegała następująco:

West	North	East	South
			1 ♠
pas	2 ♠	4 ♥	4 ♠
pas	pas	pas	

E zabił asem wist kierowy i szybko odwrócił w karo. Zabił em asem i zacząłem się zastanawiać. Jeżeli dwójka karo jest singletonem, co jest bardzo prawdopodobne, to będę mógł wpuścić w końcówce W jeżeli ma on układ 4-2-4-3, ale nie jeżeli ma cztery trefle (i będzie się prawidłowo odrzucał). W każdym bądź razie zupełnie bezpiecznie mogę teraz zagrać w trefla, aby zorientować się dokładniej o rozkładzie kart. Zagrałem więc w trefle. E zabił za drugim razem i odwrócił w trefla, co potwierdziło moje podejrzenia co do podziału kar 4-1. Zagrałem, teraz pika do waleta, przebiłem kiera i zagrałem drugiego pika do asa. Powstała następująca pozycja:

	♠ 9 ♥ W ♦ 9 5 4 ♣ ---	
♠ 5 ♥ --- ♦ D W 8 ♣ 8	N W E S	♠ --- ♥ D 9 8 7 6 ♦ --- ♣ ---
	♠ K 10 ♥ --- ♦ K 10 6 ♣ ---	

Gdybym teraz ściągnął ostatniego atuta, to musiałbym kontrakt przegrać. Zagrałem więc trzeciego kiera i przebiłem. Zobaczmy co może zrobić **W**? Jeżeli podbije, to zagram małe karo ustawiając go na wpustce. Jeżeli wyrzuci karo, to zagram króla i małe karo i będę musiał wziąć dwie ostatnie lewy. Jeżeli zaś wyrzuci trefla, to ściągnę atu i wpuszczę go karem.

Wskazówki do zapamiętania:

1. Większość graczy straciłaby szansę wygrania ściągnając wcześniej atuty. Zagranie w trefle nie powodowało żadnego ryzyka, a pomogło rozgrywającemu odtworzyć układ kart.

2. Wydaje się bardzo dziwnym, że wśród olbrzymiej literatury dotyczącej przymusów nie ma prawie żadnych wzmianek o tego typu końcówkach. Jest to bardzo często dobre zagranie przebicie w kolorze, w którym przeciwnik ma renons. Tak jak w szachach czasami dobrze jest "wymusić" ruch przeciwnika, tak w brydżu dobrze jest "wymusić" na przeciwniku zrzutkę.